

TỪ BÈ TAM ĐIỂM ĐẾN GIÁO HỘI CÔNG GIÁO

Ngày 26-11-1929, sau trận chiến nội tâm "tàn-khốc", ông Einar Berrum quyết định gửi thư đến trụ sở hội tam điểm tại Na-Uy, xin rút tên ra khỏi hội.

Thư gửi đi, ông tức khắc tìm được niềm an bình hạnh phúc khôn tả! Cùng ngày đó, ông đến gặp Cha Sở nhà thờ chính tòa Công Giáo Oslo, thủ đô Na-Uy, xin gia nhập Giáo Hội Công Giáo .. Bốn năm sau, ông lấy giấy ghi lại cuộc trở về với Giáo Hội Công Giáo.

Con đường dẫn tôi đến với Giáo Hội là con đường bình thường. Có lẽ không bao giờ tôi viết lại, nếu không có người xin tôi viết. Và khi chấp nhận lời yêu cầu, cùng lúc tôi muốn bày tỏ lòng yêu mến và ghi ơn Giáo Hội Công Giáo, Mẹ chúng ta.

Tôi sinh năm 1872 tại Osolo và được may mắn lớn lên trong gia đình Kitô. Thân phụ tôi là tín hữu tin lành mộ đạo.

Sau khi mãn bậc tiểu học, tôi được cha mẹ gửi sang Anh quốc, bắt đầu bậc trung học đệ nhất cấp tại trường Thánh Olave ở thành phố York.

Đây là trường học tin lành. Dĩ nhiên người ta nói với chúng tôi về ông tổ tin lành Luther và trình bày cho chúng tôi biết tất cả thành kiến xấu về Giáo Hội Công Giáo và Vị Giáo Hoàng của Giáo Hội này! Chính trong bầu khí bài xích Giáo Hội Công Giáo mà tôi đi vào thế giới của tôn giáo và của văn chương khoa học.

Tôi không bao giờ quên Chúa Nhật đầu tiên tại thành phố York. Hôm ấy tôi bước vào nhà thờ mang tên Thánh Olave, vị thánh người Na-Uy. Đó là nhà thờ Anh giáo. Ban đầu tôi cứ ngỡ mình đang ở trong nhà thờ Công Giáo, vì lúc ấy, tôi chưa thạo tiếng Anh cho lắm..

Lần đầu tiên trong đời, tôi học biết quỳ gối. Và những nghi lễ trang trọng cùng với thánh ca có nhạc cụ đi kèm, nghe thật du dương và thật sốt sắng. Buổi phụng vụ Chúa Nhật ghi vào lòng tôi một ấn tượng tốt đẹp. Từ đó, tôi có thói quen đến nhà thờ này vào mỗi Chúa Nhật để tham dự các nghi lễ phụng vụ.. Sau này, khi trở lại Oslo, tôi cũng thường đến tham dự các buổi cử hành phụng vụ tại nhà thờ Anh giáo. Tôi đến đây không phải vì tâm tình mộ đạo cho bằng bị lôi cuốn bởi nét đẹp của các buổi cử hành. Thế thôi.

Sau khi mãn bậc trung học đệ nhất cấp tại Anh quốc, tôi trở về Na-Uy học tiếp. Đến năm 1908 - tôi 36 tuổi - xảy ra biến cố làm thay đổi cuộc đời. Thân phụ tôi giữ chức vụ cao trong hội tam điểm. Ông muốn các con trai ông phải ghi tên vào hội này. Ngày 24-4-1908, anh em tôi chính thức ghi tên gia nhập hội tam điểm.

Năm 1918, tôi thành hôn với thanh nữ Đan-Mạch sống tại thủ đô Copenhagen. Hiền thê tôi là tín hữu tin lành đạo đức và là phụ nữ trí thức. Nàng say mê văn chương và thích nghe bài giảng hay. Khi thành hôn với tôi, nàng về sinh sống tại tỉnh nhỏ ở Na-Uy. Chỉ có điều duy nhất nàng cảm thấy nhung nhớt, đó là những bài giảng hay trong các nhà thờ tin lành ở thủ đô Copenhagen.

Một Chúa Nhật mùa chay năm 1928, khi trở về nhà, nàng hơn hở nói với tôi nàng vừa tìm ra vị giảng thuyết thật hay, tại nhà thờ Công Giáo thánh nữ Brigitte. Tôi tỏ dấu tức giận và hờn dỗi, vì thấy vợ tự ý đi tìm nhà thờ Công Giáo, với vị giảng thuyết Công Giáo. Dầu vậy, từ đó, chúng tôi đều đặn đến nghe giảng tại nhà thờ này .. Tuy nhiên, hạnh phúc lứa đôi bắt đầu lung lay. Đôi khi chúng tôi còn cãi vã to tiếng với nhau nữa. Trong khi đó, vợ tôi mỗi ngày một đến gần Giáo Hội Công Giáo.

Ngày 2-12-1928, Chúa Nhật Mùa Vọng, sau khi bất bình với nhau về nhiều sự, vợ tôi vẫn cố gắng thuyết phục tôi đi lễ nơi nhà thờ Các Linh Mục dòng Đaminh tại Oslo. Tôi miễn cưỡng nghe lời vợ. Đến nơi, tôi chọn ngồi vào hàng ghế sau cùng. Nhưng thay vì cảm thấy khó chịu, tôi lại cảm thấy lòng thanh thản lạ thường. Vị Linh Mục chủ lễ và giảng hôm đó là người Pháp. Vậy mà ngài nói rành tiếng Na-Uy, không thể chê được. Thêm vào đó, bài giảng thật hay. Tôi xúc động thật sự.

Năm sau, ngày 4-10-1929, vợ tôi chính thức gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Cuộc chiến nội tâm của tôi còn kéo dài đến ngày 26-11 cùng năm. Sau đó tôi quyết định ra khỏi hội tam điểm và xin gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Từ đó tôi tận hưởng niềm an bình hạnh phúc thật sự.

("Stella Maris", Octobre/1993, trang 30-31).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt